

2005. november 17., csütörtök

- tekintettel a Bizottság által 2005. szeptember 8-án előterjesztett, az Európai Unió 2005-ös pénzügyi évre vonatkozó, 7/2005. sz. költségvetés-módosítási előzetes tervezetére (SEC(2005)1083),
 - tekintettel a Tanács által 2005. november 7-én megállapított, 7/2005. sz. költségvetés-módosítási tervezetre (13489/2005 – C6-0358/2005),
 - tekintettel eljárási szabályzata 69. cikkére és IV. mellékletére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A6-0321/2005),
- A. mivel az Európai Uniónak ki kell mutatnia a tagállamok természeti katasztrófák által érintett régióinak lakossága iránti szolidaritását, amely katasztrófáknak súlyos kihatásai voltak az életkörülményekre, a természeti környezetre, illetve a gazdaságra;
- B. mivel az Európai Unió pénzügyi támogatásához szükséges megfelelő költségvetési forrásokat felszabadították az Európai Unió Szolidaritási Alapjának és a 2002. november 7-i intézményközi megállapodás – az Alap finanszírozásával kapcsolatos – rendelkezéseivel összhangban;
- C. mivel a 7/2005. sz. költségvetés-módosítási tervezet célja, hogy ezeket a költségvetési forrásokat hivatalosan feltüntesse a 2005-ös költségvetésben;
1. üdvözli a 7/2005 sz. költségvetés-módosítási tervezetet, amelynek célja, hogy haladéktalanul feltüntesse a 2005-ös költségvetésben az Európai Unió Szolidaritási Alapjának részeként felszabadított költségvetési forrásokat;
 2. módosítás nélkül jóváhagyja a 7/2005. sz. költségvetés-módosítási tervezetet;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2005)0439

Tömegpusztító fegyverek

Az Európai Parlament állásfoglalása a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozásáról: az Európai Parlament szerepe (2005/2139(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1540 (2004) sz. határozatára, amely a nemzetközi béke és biztonság elleni fenyegetésnek minősíti a tömegpusztító fegyverek és az azok célba juttatására szolgáló eszközök elterjedését,
- tekintettel az európai biztonsági stratégiára, amely kimondja, hogy a tömegpusztító fegyverek elterjedése a legnagyobb potenciális fenyegetés a biztonságunkra nézve,
- tekintettel az európai biztonsági stratégia, és különösen az Európai Uniónak a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni stratégiája (a továbbiakban: az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiája) végrehajtására, amit 2003. december 12-én fogadott el az Európai Tanács,
- tekintettel arra, hogy az Európai Unió valamennyi tagállama tagja a leszerelési rendszert alkotó fontos többoldalú megállapodásoknak, nevezetesen az 1968. évi atomsorompó-szerződésnek (NPT), az 1972. évi Biológiai és Toxinfegyver Tiltalmi Egyezménynek (BTWC), az 1993. évi Kémiai Fegyvertiltalmi Egyezménynek (CWC) és az 1996. évi Átfogó Atomcsend Szerződésnek (CTBT), és hogy két tagállam, az Egyesült Királyság és Franciaország, az atomsorompó-szerződés meghatározása szerint nukleáris fegyverrel rendelkezik, és hogy az Egyesült Államok több tagállam – Németország, Olaszország, Egyesült Királyság, Görögország, Hollandia és Belgium, valamint a felvételt kérő államok közül különösen Törökország – területén állomásoztat taktikai fegyvereket,

2005. november 17., csütörtök

- tekintettel a tagállamok elkötelezettségére az említett többoldalú megállapodások egyetemessé alakítása mellett és különös tekintettel a Tanács 2003. november 17-i 2003/805/CFSP számú közös álláspon-tjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az ENSZ főtitkára által felállított, veszélyekkel, kihívásokkal és a biztonsággal foglalkozó magas szintű munkacsoport jelentésére, amely kimondja, hogy „közeledik az a pont, ahol a leszerelési rendszer eróziója visszafordíthatatlanná válik, és fegyverkezési hullámot vált ki”,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának a „Nagyobb szabadság: a mindenkire kiterjedő fejlődés, biztonság és emberi jogok” című jelentésben adott válaszára, amelyben aláhúzza a többoldalú megállapodások fon-tosságát a nemzetközi béke és biztonság fenntartásában a nukleáris, biológiai és kémiai fegyverek terén, valamint a hiányosságok pótlására irányuló legutóbbi erőfeszítéseket, például az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1540 (2004) sz. határozatát,
 - tekintettel a tömegpusztító fegyverek, valamint a hozzájuk kapcsolódó anyagok és technológiák elterje-dése miatti aggodalmát kifejező állásfoglalásaira, különösen a biológiai és toxinfegyverekről szóló, 2001. június 14-i ⁽²⁾, a nukleáris leszerelésről szóló, 2004. február 26-i ⁽³⁾, és az atomsorompó-szerződés 2005. évi felülvizsgálati konferenciájáról szóló, 2005. március 10-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira,
 - tekintettel a Nemzetközi Bíróság 1996. július 8-i, a nukleáris fegyverek általi fenyegetés vagy azok használatának jogszerűségéről szóló tanácsadói véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A6-0297/2005),
- A. mivel a nukleáris fegyverek elterjedése megakadályozásának kérdése mindig fontos szerepet játszott az Európai Unióban, mióta a Római Szerződés létrehozta az Európai Atomenergia-közösséget;
- B. mivel a non-prolifercációs politikák korlátozottak maradtak és csak nemrégiben kezdett velük komolyan foglalkozni az európai biztonsági stratégia és különösen a tagállamok az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiáján keresztül, valamint a Bizottság szűkös költségvetés keretében végzett munkája révén és a 2007 és 2013 közötti pénzügyi terv előkészítése kapcsán;
- C. mivel az Európai Unió Tanácsa megfogalmazott egy (41 különálló intézkedést tartalmazó) közös állás-foglalást, amit bemutatott az atomsorompó-szerződés 2005. évi felülvizsgálati konferenciáján, az atom-sorompó-szerződés többi tagját azonban nem sikerült meggyőznie arról, hogy a megállapított közös állásfoglalásnak megfelelő közös stratégiát kövessenek, annak ellenére sem, hogy a tömegpusztító fegy-verek a legnagyobb fenyegetést jelentik a globális biztonságra nézve;
- D. mivel ez nyilvánvalóvá teszi, hogy az Európai Uniónak mennyire sürgősen kell új lendületet adnia érdekei védelmének, megerősítve a közös állásfoglalásban szereplő intézkedéseket és a tömegpusztító fegyverek elleni stratégiát a fegyverkezés elleni rendszer megszilárdítása érdekében;
- E. mivel az egyezményben részes államok 2006-ban találkoznak a BTWC felülvizsgálati konferenciáján, hogy ellenőrizzék az egyezmény végrehajtásának folyamatát, ezért alapvető fontosságú a BTWC végre-hajtásának ellenőrzésére szolgáló módszerek kidolgozása és a biológiai fegyverek elleni normák me-gerősítése, beleértve a biológiai fegyverek kifejlesztésének és birtoklásának a nemzeti jogalkotás révén történő kriminalizálását is;

⁽¹⁾ HL L 302., 2003.11.20., 34. o.

⁽²⁾ HL C 53. E, 2002.2.28., 400. o.

⁽³⁾ HL C 98. E, 2004.4.23., 152. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0075.

2005. november 17., csütörtök

- F. mivel az Európai Parlament továbbra is aggódik, hogy az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiáját jelenleg gyengíti a Személyes Képviselő Hivatala által készített előrehaladási jelentéshez mellékelt prioritáslistán szereplő fő célkitűzések végrehajtására szánt források elégtelensége⁽¹⁾, valamint a Bizottság által a 2004. évi, „Az EU kooperatív fenyegetéscsökkentő programjai: közösségi intézkedések az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiájának támogatásához” elnevezésű kísérleti projekt keretében készített tanulmányok várható eredményei;
- G. mivel az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiája felszólít a fenyegetések csökkentésére irányuló együttműködéshez való európai hozzájárulás növelésére a 2006. utáni pénzügyi terv fényében, és külön költségvetési jogcímcsoport bevezetését tervezi a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelem és a leszerelés céljaira;

A tömegpusztító fegyverek elterjedésének kockázata

1. elismeri, hogy a fegyverzetkorlátozási rendszert alkotó többoldalú megállapodások sikeresen lelassították a tömegpusztító fegyverek és célba juttatási eszközeik terjedését, hogy ezek a megállapodások érdemesek a jövőbeni folyamatos és teljes támogatásra, de egyben osztja az európai biztonsági stratégia azon álláspontját, miszerint olyan új és veszélyes időszak következik, amelyben megnő a tömegpusztító fegyverek birtoklására irányuló verseny kialakulásának esélye, főként a Közel-Keleten és Északkelet-Azsiában és Dél-Ázsiában;
2. úgy véli, hogy a nukleáris fegyverek elterjedése komolyan növeli a nukleáris háború veszélyét, és figyelembe véve, hogy egy esetleges ilyen háború milyen katasztrofális hatással lenne valamennyi emberre, felszólítja az összes államot, hogy tegyenek meg mindent egy valódi, hatékony és méltányos rendszer létrehozása érdekében, amely fokozatosan megszünteti a nukleáris fenyegetést;
3. elutasítja az új generációs nukleáris fegyverek (úgynevezett miniatombombák vagy bunkerbontó bombák) kifejlesztését és a nukleáris doktrínák módosítását, mivel ezek növelik a nukleáris fegyverek katonai alkalmazhatóságát, ahelyett hogy csökkentenék ezek jelentőségét, és így aláaknázzák az olyan pozitív fejleményeket, mint az USA és Oroszország közötti megállapodás a stratégiai nukleáris fegyverek leszereléséről; ismételten felhívja az Egyesült Államok vezetését, hogy véglegesen állítsa le az ilyen fejlesztéseket; ezért üdvözlöi, hogy az Egyesült Államok Szenátusa és Kongresszusa kész arra, hogy ne bocsásson rendelkezésre további pénzügyi forrásokat miniatomfegyverek kifejlesztésére;
4. azonnali fellépést sürget a nagyobb hatótávolságú és találati pontosságú ballisztikus rakéták további terjedése ellen, például a rakétatechnológiai ellenőrzési rendszerhez vagy a hágai magatartási kódexhez hasonló fegyverzetellenőrzési mechanizmusok fejlesztésével és tagságuk kiterjesztésével;
5. kiemeli, hogy most, a terrorizmusra és a hazai biztonsági fenyegetésekre irányuló nagyfokú figyelem idején egyre nagyobb fontosságot nyer a polgári nukleáris, biológiai és kémiai anyagok, épületek és kutatólaboratóriumok biztonsága úgy Európában, mint szerte a világon;
6. határozottan úgy véli, hogy a nukleáris leszerelési folyamat jelentős mértékben hozzájárul a nemzetközi biztonsághoz, és csökkenti annak kockázatát, hogy terroristák plutóniumot lopjanak;
7. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy csökkenteni kell a tömegpusztító fegyverekhez kapcsolódó anyagok, felszerelések és/vagy technológiák rossz kezekbe kerülésének esélyeit a hatékony export- és tranzitellenőrzések kidolgozása és bevezetése révén, valamint a határőrizeti irányítás megerősítésével;
8. hangsúlyozza, hogy a biológiai tudományokban végbemenő gyors technológiai fejlődés, valamint a megsemmisítés hiánya és a biológiai fegyverek helytelen tárolása a közeli jövőben további aggodalmak forrása lehet ezen fegyverek tekintetében;

Az Európai Unió tömegpusztító fegyverek elleni stratégiája

9. felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy használják ki a jelenlegi ellenőrzési rendszereket, és szükség esetén tegyenek javaslatokat olyan új ellenőrző eszközök bevezetésére;

⁽¹⁾ Az Európai Unió Tanácsa, OPR, „A tömegpusztító fegyverek elleni stratégia végrehajtása: 6 havi előrehaladási jelentés/Prioritások listája”, 2004. december 3: <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/st15246.en04.doc>.

2005. november 17., csütörtök

10. felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy továbbra is maradéktalanul támogassák a Nemzetközi Atomenergia-ügynökségnek (NAÜ) a nukleáris fegyverek terjedését megakadályozó rendszer megerősítésére irányuló erőfeszítéseit, nevezetesen azt, hogy az átfogó biztosítékok kiegészítő jegyzőkönyvét fokozatosan új ellenőrzési normájává alakítsák át;
11. ösztönzi az Európai Uniót, hogy folytassa a hidegháború idejéről fennmaradt kémiai és nukleáris fegyverkészletek, tömegpusztító eszközök, biológiai anyagok és kutatási felszerelések illetéktelen kézbe kerülése elleni küzdelmet;
12. felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy folytassák a NAÜ égisze alatt a fűtőanyagokhoz való hozzájutás biztosítására irányuló kezdeményezések terén végzett munkát egy olyan elképzelés felvázolása révén, amely megvetheti egy új nemzetközi konszenzus alapját a nukleáris fűtőanyagokhoz való hozzáférés kérdésében;
13. úgy véli, hogy az Európai Uniónak aktívabb szerepet kellene játszania a tömegpusztító fegyverek terjedése elleni és a leszerelési politikákban, különösen a terrorizmus elleni küzdelem keretrendszerében;
14. felhívja az EU-t, hogy alakítsa ki a szükséges koordinációs mechanizmusokat (az EU Helyzetelemző Központjához kapcsolódó, tömegpusztító fegyvereket ellenőrző egységet) annak biztosítása érdekében, hogy az információkat a tömegpusztító fegyverek elleni intézkedések keretében a tagállamok közötti szolidaritás és bizalom erősítésére használják fel;
15. továbbra is meggyőződése, hogy a tömegpusztító fegyverek elleni stratégia megvalósítása keretében az Európai Uniónak jelentőséget kell tulajdonítania a konkrét leszerelési kezdeményezéseknek, és mindenekelőtt a terjedés elleni fellépésnek, rábírva ezáltal az Európai Unióon kívüli államokat a kölcsönös biztonságot garantáló közös stratégiához való csatlakozásra;
16. elismeri az Európai Unió tömegpusztító fegyverek elleni stratégiájának végrehajtása terén az elmúlt másfél évben végzett munkát, különösen a személyes képviselő és a Bizottság által elért eredményeket, és hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak mindenekelőtt:
 - a) fenn kell tartania a nemzetközi téren felvállalt politikai elkötelezettségét az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiájának előmozdítása érdekében;
 - b) a leszerelési kezdeményezésekre és a terjedés megakadályozásával kapcsolatos kérdésekre kell helyezni a hangsúlyt;
 - c) meg kell erősítenie a terjedés elleni rendszert alkotó többoldalú megállapodásokat;
 - d) hangsúlyoznia kell a tömegpusztító fegyverek terjedésének megakadályozását és terroristák általi felhasználásának kockázatait;
 - e) biztosítania kell a szükséges pénzügyi forrásokat az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiája megvalósításához;
17. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a 2007–2013. közötti időszakra szóló pénzügyi tervet oly módon készítse elő, hogy felállítsa a prioritást élvező fellépések és a hozzájuk kapcsolódó költségek listáját, hogy ezáltal biztosítani tudja a G8 csoport által a tömegpusztító fegyverek terjedése ellen létrehozott globális partnerség keretében vállalt kötelezettségek teljesítését, és hogy a világszintű igények kielégítése érdekében tevékenységét a FÁK-on túlra is kiterjeszthesse;
18. felhívja az Európai Uniót és a tagállamait, hogy világszerte vállaljanak aktívabb szerepet a demokrácia előmozdításában és az állandósult konfliktusok megoldásában, mivel e tevékenység a tömegpusztító fegyverek terjedése ellen indított sikeres politika szerves részét képezi, és jelentős mértékben hozzájárulhat a tömegpusztító fegyverek birtoklására irányuló verseny háttérben rejlő okok kezeléséhez;
19. felkéri az EU kül- és biztonságpolitikai főképviseletét, hogy vizsgálja meg azt a kérdést, hogy miként lehet a Nemzetközi Bíróság 1996. évi, „a nukleáris fegyverek általi fenyegetésről vagy azok használatának jogszerűségéről” szóló tanácsadói véleményét az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiájába beilleszteni;

Az EU tevékenysége a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni záradékok terén

20. üdvözli, hogy az Európai Unió és a harmadik államok között legutóbb létrejött megállapodások a tömegpusztító fegyverek terjedése elleni záradékokat tartalmaznak; rámutat ugyanakkor, hogy az ilyen intézkedéseket az Unió valamennyi partnerének, kivétel nélkül, szigorúan végre kell hajtania; ezért felszólít azon hatályos megállapodások és cselekvési tervek mielőbbi felülvizsgálatára, amelyekben ilyen záradék nem szerepel;

2005. november 17., csütörtök

21. felhív minden olyan államot, amely az EU-val együttműködési megállapodást kötött, és különösen a nukleáris fegyverekkel rendelkező államokat, hogy ne nyújtsanak segítséget és ösztönzést a nukleáris fegyverek vagy egyéb nukleáris eszközök beszerzésére törekvő államoknak, különösen az atomsorompó-szerződésben nem részes államoknak;
22. ennek érdekében azt javasolja, hogy a Tanáccsal, a Bizottsággal és a Parlamenttel szoros együttműködésben kerüljön kidolgozásra egy olyan eszközrendszer, amely az e téren támogatást kérő bármely harmadik ország segítségére lehet;
23. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy adjanak technikai segítségnyújtási tervet bármely harmadik országnak, amely a záradék betartása végett az Unió segítségét kéri nemzeti export-ellenőrzési rendszere kidolgozásához, illetve hogy eleget tegyen az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1540 (2004). sz. határozata szerinti jelentési kötelezettségének;
24. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy készítsenek becsléseket a harmadik országoknak a tömegpusztító fegyverek elleni szabályozás fejlesztése és az export-ellenőrzési rendszer kidolgozása terén nyújtott támogatása költségeiről;
25. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy számoljanak be a harmadik országoknak a tömegpusztító fegyverek elleni szabályozás fejlesztése és az export-ellenőrzési rendszer kidolgozása terén történő segítségnyújtása keretében végzett tevékenységről;

A tömegpusztító fegyverek világűrbe való telepítésének elutasítása

26. emlékeztet rá, hogy a világűréről szóló, 1967. évi szerződés IV. cikke értelmében a részes államok vállalják, hogy a Föld és más égitestek köré nem helyeznek pályára semmilyen nukleáris fegyvert, vagy azt hordozó objektumot, hogy nem telepítenek ilyen fegyvert az égitestekre, hogy ilyen fegyvert semmilyen módon sem telepítenek a földi atmoszférán kívüli világűrbe, hogy a Holdon, illetve az égitesteken nem hoznak létre katonai bázisokat és létesítményeket, nem hajtanak végre semmilyen fegyverkísérletet és hadműveletet;
27. felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy vizsgálják meg a világűréről szóló további szerződések megtárgyalásának lehetőségét a világűr békés megismerésének és felhasználásának garantálása és az űrfegyverkezési verseny elkerülése érdekében;

Reagálás az ENSZ-rendszer megsértésére

28. felhívja az EU elnökségét és a Tanácsot, hogy nagyobb mértékben járuljon hozzá az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiájában megfogalmazott célkitűzések teljesítéséhez, nevezetesen az ENSZ Biztonsági Tanácsa szerepének előtérbe helyezéséhez és a kihívással való szembenézéshez szükséges különleges ismeretek kifejlesztéséhez;
29. felhívja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy ennek érdekében biztosítsák a szükséges forrásokat az ENSZ ellenőrzéssel és betartással megbízott technikai támogató egységének felállításához;
30. felkéri az Európai Uniót, hogy nyújtson műszaki segítséget az arra igényt tartó államok számára, hogy be tudják tartani értesítési kötelezettségüket az ENSZ Biztonsági Tanácsa által hozott 1540 (2004) sz. határozatnak megfelelően;
31. kéri a fent említett 1540 (2004) sz. határozat címén megkezdett tevékenységek folytatását, hogy létrejöhessenek azok az értékelő csoportok, amelyek ellenőrzik a benyújtott jelentések valóságát és az ENSZ tagállamai által az említett határozat alapján felvállalt kötelezettségek betartását;
32. felszólít arra, hogy dolgozzanak ki a tömegpusztító fegyverek terjedése tekintetében az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1540 (2004) sz. határozata szerint vállalt kötelezettségeiket nem teljesítő államok ellen célzott és megfelelő szankciórendszert bevezető alapelveket;
33. kéri a szükséges források rendelkezésre bocsátását annak érdekében, hogy az Európai Unió jelentős mértékben járulhasson hozzá az ENSZ által a jövőben elfogadásra kerülő valamennyi ellenőrzési rendszerhez;

2005. november 17., csütörtök

A tényleges multilateralizmus erősítése

34. megjegyzi, miként azt Dr. Hans Blix megállapította, hogy az erő alkalmazásával való hihető fenyegetés fontos szerepet játszik az UNSCOM és az UNMOVIC által végzett leszerelési munkálatok megkönnyítésében;
35. elengedhetetlennek tartja, hogy a katonai stratégiák kapcsolódjanak az egy adott válságra vonatkozó leszerelési stratégiákhoz, elkerülve így a legfontosabb ellenőrzési eszközök, a nemzetközi ellenőrző csoportok korai kiutasítását;
36. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a hatékony multilateralizmus érdekében a diplomáciai és politikai eszközök kellő időben kerüljenek felhasználásra, még a katonai erő ENSZ-charta szerinti legitim alkalmazása előtt annak biztosítása érdekében, hogy a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozására vonatkozó nemzetközi jogi előírásokat maradéktalanul végrehajtsák az ENSZ-chartának megfelelően;
37. aláhúzza, hogy a nukleáris fegyverek az elrettentés céljára szolgálnak; támogatja a nukleáris fegyverekkel rendelkező államok olyan politikai kötelezettségvállalásait, amelyek értelmében nem használnak nukleáris fegyvert az ilyennel nem rendelkező államokkal szemben („negatív biztonsági biztosíték”), és megismétli, hogy egy nukleáris konfliktusban nincsenek győztesek;
38. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy olyan intézkedések szülessenek, amelyek eltántoríthatják az államokat az atomsorompó-szerződésből való kilépéstől; támogatja a szerződésben részes egyes EU-tagállamok által tett erőfeszítéseket a tagok kilépéséről szóló, 10. cikk vizsgálata és kilépés esetén az ENSZ Biztonsági Tanácsa általi fellépés megkönnyítése érdekében;

Hagyományos és új nukleáris hatalmak

39. felhívja az atomsorompó-szerződés értelmében nukleáris fegyverrel rendelkező államokat – különösen a NATO-tag Egyesült Királyságot, Franciaországot és az USA-t – hogy kellő időben tegyenek fokozatos és határozott lépéseket nukleáris arzenáljuk megszüntetésére, a jogilag kötelező erejű szerződésekben és megállapodásokban vállaltaknak megfelelően, és ezáltal erősítsék meg erkölcsi befolyásukat és hitelüket;
40. ismételt felhívja Izraelt, Indiát és Pakisztánt, hogy csatlakozzanak az atomsorompó-szerződéshez;
41. aláhúzza a határozottabb regionális és többoldalú rendelkezések meghozásának fontosságát biztonsági kérdésekben a Közel-Keleten, az indiai szubkontinensen és Ázsia észak-keleti részén, hogy csökkenteni lehessen a nukleáris fegyverek elterjedésének nyomását és el lehessen érni az ehhez kapcsolódó programok leállítását;
42. felhívja az Európai Uniót, hogy működjön együtt nemzetközi partnereivel a tömegpusztító fegyverektől mentes közel-keleti térség létrehozása és előmozdítása érdekében; e célból támogatja a barcelonai folyamat keretében ezzel kapcsolatban folytatott munkát;
43. javasolja az Európai Uniónak, hogy tulajdonítsa a legnagyobb jelentőséget a tömegpusztító fegyverek elterjedését a mediterrán térségben megakadályozó rendszer hatékony működtetésének, hiszen Európa biztonsága elválaszthatatlanul kötődik e térség biztonságához;
44. emlékezteti az összes jövőbeni tagállamot arra a köteletségére, hogy szigorúan be kell tartania nemzetközi kötelezettségeit, amelyek tiltják a tömegpusztító fegyverek és anyagok beszerzését és kifejlesztését, valamint az ilyen fegyverek, anyagok vagy technológiák továbbadását harmadik államoknak vagy nem állami szereplőknek;
45. emlékeztet korábbi állásfoglalásaira, különösen az Iránról szóló, 2005. október 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint az ugyancsak Iránról szóló, 2004. október 28-i ⁽²⁾ és 2005. január 13-i ⁽³⁾ állásfoglalásaira;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0382.

⁽²⁾ HL C 174. E, 2005.7.14., 190. o.

⁽³⁾ HL C 247. E, 2005.10.6., 159. o.

2005. november 17., csütörtök

46. tekintettel arra, hogy – amint azt 2005. szeptember 24-én elfogadott állásfoglalásában megállapította a NAÜ – az iráni tevékenységek több mint 17 éven át folyamatosan bizalmatlanságot váltottak ki, felszólítja Iránt, hogy tegyen meg minden szükséges lépést a nemzetközi közösség bizalmának helyreállítása érdekében, és bízik abban, hogy Irán képes felelősségteljesen és átláthatóan kidolgozni egy polgári atomenergia-programot oly módon, hogy:

- jogai mellett teljes mértékben betartja az atomsorompó-szerződés szerinti valamennyi kötelezettségét,
- maradéktalanul együttműködik a NAÜ-vel,
- továbbra is együttműködik a NAÜ ellenőreivel, amint azt 2003 óta teszi,
- haladéktalanul ratifikálja a NAÜ kiegészítő jegyzőkönyvét,
- visszatér a Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásaihoz,
- újra teljes mértékben és tartósan felfüggeszti az urándúsítással kapcsolatos tevékenységeinek minden formáját, beleértve a kísérleteket és az iszfaháni uránátalakító létesítményben folytatott termelést,
- valamint a fentiek fenntartásával visszatér a kereskedelmi és együttműködési megállapodás sikeres megkötését célzó, az EU-val folytatott tárgyalásokhoz;

47. súlyos aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Észak-Korea 2005. február 10-én bejelentette, hogy rendelkezik nukleáris fegyverekkel; üdvözli a hatoldalú tárgyalásokon a közelmúltban elért áttörést, és különösen azt, hogy Észak-Korea elkötelezte magát a nukleáris fegyvereiről való lemondás és az atomsorompó-szerződéshez való csatlakozás mellett; támogatja a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség igazgatójának, El Baradei úrnak a 2005. szeptember 19-én tett, a NAÜ ellenőreinek Észak-Koreába való visszatéréséről szóló nyilatkozatát; ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Unió is részt vehessen a jelenleg is zajló tárgyalási folyamatban, és tényleges szerepet kapjon az új megállapodás végrehajtásában;

48. ösztönzi ezért Észak-Koreát, hogy csatlakozzon az atomsorompó-szerződéshez, hogy vizsgálja felül a hatoldalú tárgyalások felfüggesztésére vonatkozó álláspontját, és tegye lehetővé a tárgyalások folytatását, ezáltal a jelenlegi válság békés rendezését;

49. ugyanígy kéri Észak-Koreát és az Egyesült Államokat, hogy rövid időn belül találjanak megoldást a jelenlegi válságra, első lépésként az Egyesült Államok felajánlotta, hogy a yongbyon-i erőmű ellenőrzött leállításáért cserébe újra szállít nehézelőanyagot;

50. emlékezteti a Tanácsot arra, hogy a Koreai félsziget energiafejlesztési szervezete (KPEDO) kezdeményezése a közelmúltban jelentős szerepet játszott és a jövőben is hasznos eszköze lehet a hagyományos energiaforrásokkal történő ellátás biztosítására;

Az atomsorompó-szerződés 2005. évi felülvizsgálati konferenciájának eredményei és fejleményei

51. emlékeztet rá, hogy az atomsorompó-szerződés továbbra is a többoldalú fegyverkorlátozási rendszer sarokköve, amit teljes egészében meg kell őrizni, és hogy előírásainak be nem tartása esetén eljárást kell indítani az ENSZ Biztonsági Tanácsán keresztül; emlékeztet arra, hogy tekintettel az atomsorompó-szerződés érvényességére nem szabad kettős normákat alkalmazni;

52. csalódottságának ad hangot amiatt, hogy nem sikerült közös megállapodásra jutni az atomsorompó-szerződés következő felülvizsgálati konferenciájához intézendő hasznos javaslatokat illetően, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Unió nem csatlakozott Hirosima polgármesterének a nukleáris fegyverektől mentes világ 2020-re történő megteremtésére irányuló kezdeményezéséhez;

53. csalódott a atomsorompó-szerződés 2005. évi felülvizsgálati konferenciájának kimenetele és a tagállamok e kérdésben játszott szerepe miatt; felhívja ugyanakkor a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy jóhiszeműen alkalmazzák a közös állásfoglalásban szereplő 41 intézkedést; ezzel összefüggésben felhívja az USA-t, hogy hagyjon fel az atomsorompó-szerződéssel kapcsolatos elutasító magatartásával;

54. felhívja különösen Franciaországot és az Egyesült Királyságot, hogy adjanak új lendületet a leszerelés 13 lépésének megvalósításához, és hogy kötelezzék el magukat az Egyesült Államok, Oroszország és Kína irányában, amely államok szintén csatlakoztak e folyamathoz a atomsorompó-szerződés 2000. évi felülvizsgálati konferenciáján;

2005. november 17., csütörtök

55. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy ténylegesen hajtsák végre az atomsorompó-szerződés 2000. évi felülvizsgálati konferenciája záródokumentumában szereplő rendelkezéseket, amelyek célja egy, a hasadóanyagokat felhasználó fegyverek gyártását ténylegesen tiltó szerződés megkötése; hangsúlyozza, hogy mivel a 2005. évi felülvizsgálati konferencián nem készült záródokumentum, e rendelkezések hatályban maradnak, és az atomsorompó-szerződés részes államaira politikailag és jogilag egyaránt kötelező érvényűek;

56. ismételten kifejezi, hogy támogatja egy, a hasadóanyagokat felhasználó fegyverek gyártását tiltó, nem diszkriminatív, többoldalú, nemzetközileg ténylegesen ellenőrizhető szerződés megkötését;

57. felhívja a CTBT aláírására és ratifikálására az összes olyan államot, amely ezt még nem tette meg; kiemeli, hogy egyetlen államnak sem szabad kísérleti célú nukleáris robbantást kezdenie vagy folytatnia; ismételten hangot ad abbéli meggyőződésének, hogy az EU-nak és a NATO-nak minden lehetőséget meg kell ragadnia az Egyesült Államok vezetésének meggyőzésére, hogy hagyjon fel az e kérdésben tanúsított ellenállással;

58. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy nyújtsanak be kiegészítő javaslatokat annak érdekében, hogy meg lehessen győzni a harmadik országokat a NAÜ kiegészítő jegyzőkönyveinek aláírására és ratifikálására, amennyiben ezt még nem tették meg;

Az USA és az EU közös fellépése a transzatlanti kapcsolatok keretein belül

59. bátorítja az Európai Uniót és az Egyesült Államokat, hogy folytassák pozitív párbeszédüket a terrorizmus elleni harc és a fegyverzetkorlátozás terén, összhangban az Európai Unió és az Egyesült Államok által a 2004. június 26-i EU-USA csúcson tett, majd 2005. június 20-án megerősített, a fegyverzetkorlátozásról és a terrorizmus elleni küzdelemről szóló nyilatkozatokkal;

60. újra megerősíti az Egyesült Államokkal való szorosabb együttműködés fontosságát a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni szerződések és eszközök nemzetközi rendszerének megerősítése, valamint szigorú végrehajtása és betartása, a szűrőpróbaszerű ellenőrzések támogatása érdekében, és annak elismerésére, hogy a nemzetközi jognak megfelelő további intézkedések meghozására lehet szükség a fegyverzetkorlátozás megvalósítására;

61. aláhúzza, hogy sürgősen alá kell írni, és ratifikálni kell a CTBT-t, még hozzá feltétel nélkül és az intézményi eljárásoknak megfelelően, így garantálva annak mihamarabbi hatálybalépését;

62. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az Egyesült Államokkal és minden más, a CTBT-t és/vagy az atomsorompó-szerződést még alá nem írt partnerállammal folytatott párbeszéd keretében ragaszkodjanak az aláírás és a ratifikáció sürgősségéhez;

63. felhívja az Egyesült Államokat, hogy tegye világossá az európai bázisokra telepített taktikai nukleáris arzenálja mennyiségét és stratégiai céljait;

Nem állami szereplők

64. felhívja az Európai Uniót, hogy működjön együtt nemzetközi partnereivel, az ENSZ-szel, a NAÜ-vel, az EBESZ-szel és a NATO-val az olyan mechanizmusok kialakítása és előmozdítása érdekében, amelyek megakadályozzák a terroristáknak és bűntudóknak a tömegpusztító fegyverekhez és anyagokhoz való hozzáférést;

65. úgy véli, hogy mindent meg kell tenni annak megakadályozására, hogy az állami és nem állami szereplők tömegpusztító fegyvereket vagy anyagokat szerezhessenek be, fejleszthessenek ki, téríthessenek el vagy használhassanak fel;

66. úgy véli, hogy a tömegpusztító fegyverek terjedése elleni biztonsági kezdeményezés fontos eszköz a tömegpusztító fegyverek terjedésének megfékezésében, amelynek ki kell egészítenie az ENSZ BT 1540 (2004) sz. határozatát és a jelenlegi non-proliferációs rendszert;

2005. november 17., csütörtök

A G8 globális partnersége

67. kiemeli a tömegpusztító fegyverekhez kapcsolódó programok jelentőségét (a fegyvergyártásban használt alapanyagok biztonsága és kezelése, a felszerelések és laboratóriumok fizikai biztonsága, a tömegpusztító fegyverek gyártásához használt anyagok tiltott kereskedelmének felderítése és visszaszorítása) és az exportellenőrzés megerősítését, valamint a fegyveriparra specializálódott tudósok bevonását a G8 globális partnerségében meghatározottak szerint;

68. ösztönzi, hogy bizalomépítő lépésként hozzanak létre közös nemzetközi nukleáris kutatási és ipari projekteket;

69. bátorítja a tömegpusztító fegyverek és az azokhoz kapcsolódó anyagok terjedése ellen a G8 által indított globális partnerség melletti további pénzügyi kötelezettségvállalást a 2007–2013. közötti pénzügyi terv keretében. Ennek többek között további hatékony és végleges leszerelési intézkedéseket kell magában foglalnia az oroszországi vegyi fegyverek és plutónium megsemmisítésére szolgáló többoldalú alaphoz való hozzájárulás révén; felhívja Oroszországot, hogy mindkét programhoz adjon nagyobb pénzügyi hozzájárulást;

70. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy évente terjesszen elő az elért haladásról szóló jelentést az EU által 2002-ben, Kananaskisban a G8 globális partnersége mellett vállalt elkötelezettséggel kapcsolatban;

71. rámutat, hogy a történelem tanúsága szerint túl sok állam, köztük több uniós tagállam exportált felelőtlenül olyan anyagokat és technológiákat, amelyekből nukleáris fegyvereket lehet előállítani, és hogy ez jelentősen hozzájárult az ellenőrizetlen terjedésükkel kapcsolatos jelenlegi problémákhoz; hangsúlyozza tehát, hogy a nemzeti és többoldalú ellenőrzési rendszereknek összehangoltan kell működniük a tömegpusztító fegyverek nem kívánt terjedésének megakadályozása érdekében;

A nukleáris anyagok exportjának ellenőrzése

72. kiemeli, hogy az Európai Uniónak elő kell mozdítania az export-ellenőrzési rendszerek terén megvalósuló együttműködést, ahogyan azt az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiája is aláhúzza, megerősítve az exportellenőrzés hatékonyságát az EU-n belül, a „kettős felhasználású” rendeletnek⁽¹⁾ megfelelően, az államok számára az exportellenőrzés terén technikai segítségnyújtást biztosító program létrehozásával;

73. a megelőzésre nagyobb hangsúlyt fektető politikát kér az EU és a tagállamok részéről a kettős felhasználású termékek exportját illetően, elkerülve ezáltal annak kockázatát, hogy terroristák és egyéb végfelhasználók hozzájuthassanak ilyen anyagokhoz a harmadik országokban;

74. üdvözlí, hogy a Bizottság a hosszabb távú export-ellenőrzési együttműködési kezdeményezés lehetséges felállítását támogató intézkedéssorozat első lépéseként TACIS-projektet dolgozott ki Oroszországban, a 2004-es évre kísérleti projektet dolgozott ki a Balkánon és a 2005-ös évre pedig kísérleti projektet dolgozott ki további négy ország, illetve régió számára;

75. felhívja a Tanácsot, hogy terjesszen elő jelentést a partnerekkel az exportellenőrzésről folytatott politikai párbeszédéről, felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jelentést a fent említett kettős felhasználású termékek exportjára vonatkozó projektek végrehajtásában tett előrelépésekről; kéri továbbá a Tanácstól és a Bizottságtól is egy költségbecsléseket tartalmazó elemzés elkészítését a 2007–2013. közötti pénzügyi terv keretében arról, hogy az ilyen projekteket miként lehet más régiókra és országokra kiterjeszteni;

Kémiai és biológiai fegyverek

76. kéri a CWT megfelelő alkalmazását és a Vegyifegyver Tiltalmi Szervezet (OPCW) megfelelő finanszírozását; úgy véli, hogy szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket kellene végezni a szerződés rendelkezéseinek megsértésével vádolt országokban;

77. bátorítja a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az EU részéről világos és meggyőző álláspontot képviseljenek a BTWC részes államainak 2005. december 5–9-i találkozóján, hogy általános közös álláspontot tudjanak bemutatni a BTWC 2006. évi felülvizsgálati konferenciáján;

⁽¹⁾ A kettős felhasználású termékek és technológia kivételére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 1334/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 159., 2000.6.30., 1. o.). Legutóbb az 1504/2004/EK rendelet által módosított rendelet (HL L 281., 2004.8.31., 1. o.).

2005. november 17., csütörtök

78. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson műszaki segítséget a fejlődő országok számára a betegségek felügyelete tekintetében (a BTWC 10. cikkének megfelelően);
79. bátorítja az érintett tagállamokat, hogy vonják vissza az 1925. évi genfi jegyzőkönyvvel kapcsolatos fenntartásaikat, hiszen a kémiai és biológiai fegyverek megtorlasként való felhasználására irányuló politika ellentétes a BTWC-ben vállalt kötelezettségekkel;
80. felhívja a Bizottságot, hogy a következő pénzügyi terv keretében vizsgálja meg a harmadik államokkal egyeztetett támogatási programok megvalósíthatóságát, a biológiai anyagok, laboratóriumok és felszerelések biztonságának erősítése végett;

Az Európai Parlament szerepe

81. emlékeztet arra a pozitív hozzájárulására, amit az Európai Parlament mint költségvetési hatóság tehet a fegyverzetkorlátozással és a leszereléssel kapcsolatos biztonsági kérdések terén, amint azt a nukleáris biztonság és a TACIS keretében futó programok tekintetében is tette;
82. megismétli felhívását arra, hogy – a teljes tilalmat kilátásba helyezve – függesszék fel az ún. „szegénységű urántartalmú lövedékek” használatát;
83. emlékeztet továbbá arra a pozitív hozzájárulásra, amelyet az Európai Parlament nyújt a második kísérleti projekt (2005) keretében, 1,5 millió eurót biztosítva az EU export-ellenőrzési együttműködéssel kapcsolatos kezdeményezésének elindítására; emlékeztet azon határozatára, hogy folytatja az ilyen intézkedések támogatását azzal, hogy 2006-ban egy harmadik előkészítő intézkedést finanszíroz, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a 2007–2013. közötti új pénzügyi terv keretében további előkészületeket tegyen a jövőbeni, Közösség által finanszírozott programokra;
84. emlékeztet arra a szerepre, amelyet a Parlament az együttdöntési eljárás keretében jogalkotó minőségében és költségvetési hatóságként tölt be olyan területeken, mint a javasolt stabilitási eszköz, amelynek ki kell terjednie az exportellenőrzésekre és a határőrizetre, támogatnia kell a kémiai fegyverek és a hasadóanyagok megsemmisítését, a radioaktív és nukleáris anyagok kezelését és ellenőrzését, a biológiai biztonságot, a fegyverek terén szerzett tapasztalatok konvertálását stb., összhangban a Nukleáris Biztonsági Eszközzel;
85. emlékeztet továbbá arra, hogy a hozzájárulási eljárás keretében beleszólása van az Unió harmadik országokkal kötött legfontosabb megállapodásaiba, különösen a non-proliferációs záradékot tartalmazó megállapodásokba; ennél fogva emlékeztet arra, hogy a Parlament támogatására minden olyan, a tömegpusztító fegyverek terjedése ellen indított kezdeményezés esetében szükség van, amely véleménycserét, együttműködést vagy bármilyen más nemzetközi megállapodást, illetve partnerséget ajánl fel;
86. ezek alapján kéri, hogy az Európai Parlamentet teljes mértékben vonják be az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiájának végrehajtásához kapcsolódó valamennyi kezdeményezésbe;
87. javasolja egy hivatalos parlamenti küldöttség részvételét az atomsorompó-szerződés következő felülvizsgálati konferenciáján, valamint a BTWC felülvizsgálati konferenciáján;
88. felhívja a tagállamokat és a Tanácsot, hogy az Európai Parlament képviselőit integrálják az Unió küldöttségébe az exportellenőrzés kérdésének felülvizsgálata esetén; felhívja továbbá a Tanácsot és a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassák a Parlamentet arról a szerepről, amit az EU az Ausztráliai Csoport, az MTCR, a Wassenaar-i Megállapodás és a Nukleáris Szállítók Csoportja keretében játszik;
89. javasolja, hogy évente fogadjanak el jelentést az Európai Unió non-proliferációs tevékenységeinek állásáról, amely vonatkozó politikai ajánlásokat is tartalmaz;

Az Európai Unió tömegpusztító fegyverek elleni stratégiájának pénzügyi vonzatai

90. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak megfelelő pénzügyi eszközöket a személyes képviselő hivatalának létrehozásáról szóló jelentésben szereplő prioritások számára;

2005. november 17., csütörtök

91. felhívja a Bizottságot, hogy átlátható és világos módon mutassa be a nukleáris biztonságra és a fegyverzetkorlátozásra szánt forrásokat;
92. felhívja a Bizottságot, hogy átlátható és világos módon mutassa be azokat a forrásokat, amelyek az EU tömegpusztító fegyverek elleni stratégiája megvalósítására irányuló közösségi hozzájárulásokhoz szükségesek 2006-ban és a 2007–2013. közötti pénzügyi terv keretében, világosan különválasztva a nukleáris biztonság és a fegyverzetkorlátozás kategóriáit;
93. ennek érdekében felhívja a Bizottságot, hogy állítsa össze a G8 globális partnersége keretében vállalt kötelezettségei teljesítéséhez, valamint tevékenységének a világszerte megfogalmazódó igények kielégítése érdekében a FÁK-on túlra való kiterjesztéséhez szükséges prioritások listáját és költségvonzatát;
94. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a többoldalú intézmények, például az NAÜ és az OPCW által vezetett tudományos programokat, szükség esetén pénzügyi hozzájárulás révén;
95. felhívja főképp a tagállamokat, hogy biztosítsanak pénzügyi eszközöket a személyes képviselő hivatala által összeállított prioritáslista számára az exportellenőrzés és a műszaki támogatás terén;
96. úgy véli, hogy a konfliktusmegelőzést és a válságkezelést nem a tömegpusztító fegyverek terjedésének megelőzésére elkülönített költségvetésből kellene finanszírozni, és hogy a tömegpusztító fegyverek elleni stratégiában kifejezett és valamennyi európai intézmény és tagállam által támogatott nagyratörő törekvések szükségessé teszik a finanszírozás megfelelő szintjét; emlékeztet e tekintetben arra, hogy a közelmúltban indított kezdeményezéseknek a közös kül- és biztonságpolitika költségvetéséből vagy a közösségi eszközökből történő finanszírozása egyre nagyobb nehézségekbe ütközik (különösen a Vegyifegyver-tilalmi Szervezettel történő együttes fellépés megújítása és a BTWC-t támogató új együttes fellépés esetében);
97. a 2007–2013. közötti pénzügyi tervről folyó tárgyalások keretében ezért javasolja, hogy az 1999. május 6-i intézményközi megállapodást vizsgálják felül, és az Unió költségvetésén belül hozzanak létre külön költségvetési jogcímet minden, a tömegpusztító fegyverekkel kapcsolatos intézkedés finanszírozására, tekintet nélkül arra, hogy a közösségi vagy a közös kül- és biztonságpolitika keretébe illeszkednek-e, tiszteletben tartva egyúttal a vonatkozó döntéshozatali eljárásokat, valamint a Tanács, a Bizottság és a személyes képviselő hatáskörét;

*

* *

98. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalását a Tanács soros elnökségének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, valamint az Egyesült Államok, Oroszország, Kína, Izrael, India, Pakisztán, Irán, Észak-Korea kormányainak és parlamentjeinek, valamint az atomsorompó-szerződés valamennyi részes állama és a NAÜ valamennyi tagállama kormányának és parlamentjének.

P6_TA(2005)0440

Zöld könyv a védelemmel kapcsolatos közbeszerzésekről

Az Európai Parlament állásfoglalása a védelem terén folytatott közbeszerzésekről szóló zöld könyvről (2005/2030(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre különösen annak 95. és 296. cikkére,
- tekintettel az építési beruházásra, az árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽¹⁾és különösen annak 10. cikkére,

⁽¹⁾ HL L 134., 2004.4.30., 114. o.